KONUĞUMUZ MUZAFFER İZGÜ

Yazan: Ramazan Turgut - 29 Mayıs 2009

19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramını kutladık. 90. yılının düşündürdüklerini gençlik haftası ile birlikte kutladık. Ne çok çağrışımlar yapıyor, 19 Mayıs.

20 Mayıs'ta bir konuğumuz gelecek: Muzaffer İzgü. Kütüphanecilik Kulubü ve Taşova Lisesi idareci ve öğretmenleri olarak gençlik haftası etkinliği içinde Muzaffer İzgü'yü imza günü için konuk etmeyi kararlaştırmıştık.

20 Mayıs günü Samsun'da karşıladık Muzaffer İzgü'yü… Hasan Dönmez ve Kamile Turgut ile birlikte. Boraboy Gölü'ne uğradık ilk önce. Elif Sözeri, Uğur Kavas, Uğur Bey'in babası ve annesi de bizlere katıldı.

"Cennetin bir köşesi herhalde burası olmalı" dedi, İzgü. Göl çevresinde yürüdük… Selami Ünay ve okulundan öğretmen arkadaşlarıyla da merhabalaşıp, gölgede, çamların altında yorgunluk giderdik. Uzun uzun sohbet ettik.

* * *

Çarşamba akşamı YİBO da ilk söyleşimizi gerçekleştirdik. Müdür Yardımcısı Rafet Öztürk ve değerli öğretmenlerimizin, öğrencilerimizin katılımı ile unutulmaz bir söyleşi yaptık. Amasya'dan gelen konuklarımız da vardı. Çocukların sevinci görülmeye değerdi.

İnanıyorum ki; orada bulunan herkes o günü unutamaz. "Türk Gülmece Sanatı" denince akla gelen üç kişi vardır: Aziz Nesin, Rıfat Ilgaz, Muzaffer İzgü… Yaşayan çınar Muzaffer İzgü ile söyleşi yapmak, onu dinlemek, imzalı kitap almak ne büyük mutluluk…

* * *

21 Mayıs Perşembe günü Taşova Lisesi'nde söyleşi-imza etkinliği vardı. Diğer liselerden de katılanlar oldu. Etkinlik "Zıkkımın Kökü" adlı sinemaya uyarlanan eserden bir bölümünün izlenmesi ile başladı. "Perdedeki Küçük Muzo" yetmiş altı yaşında büyük bir yazar olarak bizlerleydi.

İzgü'nün bilgilendirici konuşması, gençlerin ilginç soruları ile bütünlendi. Yeni bilgiler edinerek ayrıldık salondan.

Amasya'dan Mehmet Menekşe'ye de gelip etkinliğe katıldığı için, etkinliğimizin Amasya'da duyulmasını sağladığı için teşekkür ediyoruz.

Öğleden sonra Atatürk İlköğretim Okulunda idik. Okul Müdürü Salih Zeki Gültekin, öğretmen ve öğrencileri ile Okul Aile Birliği Başkanı Ali Rıza Ağış bizleri bekliyordu. Bir sınıfta söyleşi yaptık. Daha sonra kitaplar imzalatıldı. Keşke salon hazırlanabilseydi de bütün çocuklar on beş-yirmi dakika Muzaffer İzgü'yü dinlese idi. Bunu düşünemedik. Aslında tören alanı da kullanılabilirdi. Yine de güzel bir buluşma oldu.

Atatürk İlköğretim Okulu'ndan sonra yine okulumuza geldik. Milli Eğitim Müdürümüz sn. Ali Rıza Atasoy ile Muzaffer İzgü tanıştılar. Güzel bir sohbet oldu. Aşık Turgut da bizlerle birlikteydi.

Emeği geçen, katkıda bulunan herkese teşekkür ediyorum. Bu güne destek veren esnafımızı da burada anmak isterim: Ali Rıza Ağış (Özgür Mobilya), Sarmaşık Giyim, Yalçın Manav, Mehmet Korkmaz (Korkmaz Ticaret), Özlem Kebap Salonu, Yeşilırmak Mahallesi Muhtarı Gülnur Kara, Ziya Koyuncu ve oğulları, İnşaat Mühendisi Emin Aydın.

En büyük destekçimiz İlçe Kaymakamımız sn. Özkan Demirel'e ayrıca teşekkür ediyoruz.

* * *

Muzaffer İzgü Taşova'ya geldiğinde 137 kitabın yazarı idi. Konuğumuz olduğu günlerde iki kitabının daha basım haberini aldık; böylece 139 kitabı oldu.

Bu büyük yazarımızı biraz daha yakından tanımanızı istiyorum. Yaptığımız görüşmede çok güzel konulara değinildi. Bunlardan bazı bölümleri sizlerle paylaşmak istiyorum.

1- Yazarımız 1933 doğumlu. Dünyaya gelişini daha önce yazmıştım. Cumhuriyetin 10. yılı. Bando eşliğinde, 29 Ekim Cumhuriyet Bayramında Adana'da, saat kulesinin yakınında bir mahallede doğmuştu. Beş yaşında iken, Atatürk'ü görme sevincini yaşamış. Çocuklukta olan unutulmazmış. Atatürk'ün Adana'ya gelişi, tren istasyonu… Sevinçle karşılanan devletimizin kurucusu. İzgü ile hepimizi duygulandıran bir anıyı paylaşıyoruz.

2- Köy Enstitüleri, köy çocukları için bir umut kapısıdır. Muzaffer İzgü bunu öğrenir. Kendince bir plan yapar. Bir köy muhtarından belge alır. Babasına durumu anlatır ve belgeyi gösterip, "Baba, ben öğretmen oluyorum! Canımı kurtardım." Der. Baba Ahmet İzgü şaşırır. Gerçekten çok yoksuldurlar. Fakat köyde değildirler. Gerçi köyden gelmişlerdir. Bir köyde nüfus kütükleri vardır, yine de şu anda kente yerleşmiş durumdadırlar. Adana'nın merkezinde oturmaktadırlar, yakınlarında okullar vardır.

Baba Ahmet İzgü, köy muhtarından alınan belgeyi yırtar, çıkışır oğluna: "Sen bir köy çocuğunun hakkını nasıl yersin?" İkinci Dünya Savaşı yıllarında, köyden kente göçmüş, nerede iş bulursa çalışan, yoksul bir baba için örnek bir erdemlilik değil mi? O yılların Türkiye'sini bir düşünün!

3- Muzaffer İzgü, ailenin beşinci çocuğudur. Annesi Havva İzgü, Elazığ Dişidi köyündendir. Daha önce yaptığı iki evlilikte eşleri ölmüştür. Ailesi Adana'ya göçer. Adana Kız Lisesi'nde hademe olan Ahmet İzgü ile üçüncü evliliğini yapar. Önceki evliliklerinden iki kızı ve bir oğlu vardır. Yeni evliliğinden iki çocuğu olur. Sefa ile Muzaffer…

Anne İzgü'ye ilk kocasından bir arsa kalmıştır, Adana'nın Hürriyet mahallesinde. Fakat, oraya ev yapıp yaşamayı göze alamazlar. Çünkü kavgası, dövüşü bol bir mahalledir. Çocuklar büyüyünce o arsaya Adana'nın ilk gecekondusu yapılır.

İnönü İlkokulu'nda okula başlar. Zekiliği ve çalışkanlığı ile dikkati çeker. Çok hayal kuran bir çocuktur. Önce postacı olmayı düşünür. Sonra öğretmen olmayı düşünür. Bu hayalini gerçekleştirmek için çok çalışır.

Bir arkadaşının önerisi ile halkevinin kitaplığına gider. Burası onun dünyasını zenginleştirir. Aslında ilk gidişi ısınmak içindir. Müdür Zihni amca ile çabuk kaynaşırlar. Kitaplık ikinci evi olur. Bu arada Raziye'yi tanır. Güzel kızdır Raziye. Muzo'nun çocukluk aşkı. Fakat Muzaffer'in okuma isteği, Raziye'nin babasının kızını bekletemeyeceğini söylemesi, bu aşkın bitmesine neden olur.

4- İzgü, Tepebağ Ortaokulu'na yazılır. Yaz tatillerinde hep çalışır. Okul masraflarını karşılamak zorundadır. Gazoz satmak, fırında ekmek hamuru tartmak, lokantada bulaşık yıkamak, inşaatta tuğla taşımak, kamyon muavinliği yaptığı işlerdendir.

5- ilk yazma çalışmaları, Raziye ile yaşadıklarına ilişkindir. Yazdıklarını okur, yeniden yazar. Hep yazmak ister…

6- Ortaokul bitince, okul müdürü Muzo'yu çağırır: "Öğretmen olmak ister misin? Daha önce bunu dile getiriyordun." Diye sorar. Muzo sevinçle: "Evet" der. Hemen dilekçesi yazılır, gönderilir. Nedense Milli Eğitim Bakanlığından bir türlü yanıt gelmez. Okullar açılır, Muzaffer liseye başlar. Fen derslerinde çok başarılıdır. Öğretmenlerinin de yönlendirmesi ile doktor olmayı düşünür. Bir süre doktorluk hayali kurar. Bu arada, beklenen yanıt gelir Bakanlıktan. Diyarbakır İlköğretmen Okulu'nda yatılı öğrenci olacaktır. Doktorluk hayalini bırakır, öğretmen okuluna gider.

Okul üç yıllıktır. Üçüncü sınıfta Günsel Hanım'la tanışır. Günsel Hanım ikinci sınıftadır. İkisi de çok çalışkandır. Evlenmeye karar verirler. Günsel'in okulunun bitmesi beklenecektir. Muzaffer İzgü, Milli Eğitim Müdürlüğüne başvurur ve Diyarbakır'da görev ister. Başvurusu kabul edilir; Ziya Gökalp İlkokulu'nda göreve başlar. Okulunu birincilikle bitiren İzgü, öğretmenliğinin ilk yılında da çok başarılı olur. Kısa sürede okulda sevilen, sayılan, aranan bir öğretmendir.

1953 yılında Günsel Öğretmenle evlenirler ve Silvan'a giderler. Silvan, Diyarbakır'a seksen kilometredir. Öğrencilerinin çoğu Türkçe bilmemektedir. Fakat çok zeki öğrencileri vardır. Sevgi ile bütün zorlukların üstesinden gelirler. Dört yılın sonunda Muzaffer İzgü askere gider. Bu arada ilk çocukları Bülent Şahin doğar. Askerlikten bir yıl sonra Batı Anadolu'ya atanmak isterler.

Aydın-Çine'ye bağlı Akçaova köyü yeni görev yerleridir: 1956.

İzgü yazdıklarını dergilere göndermektedir. İlkokul dördüncü sınıfta iken Duvar gazetesinde çıkan yazısından bu yana hep yazmaktadır. Dergilerde adı görülmeye başlar. Bu arada ikiz kızları Nevin ve Sevin doğar. (Sevin de babası gibi yazar oldu; Bilgi Yayınevinden kitapları çıkmaktadır.)

7- 11 yıl ilkokul öğretmenliğinden sonra, Buca Eğitim Enstitüsünü bitirip, Türkçe öğretmeni olarak Aydın Gazipaşa Ortaokulu'nda göreve başlar.

26 yıllık öğretmenlikten sonra 1978 yılında emekliye ayrılır.

8- Yıl 1959'dur. Hür Aydın Gazetesi'nden bir teklif gelir: "Bize öyküler yazar mısın?" henüz bir yazı makinesi alamamıştır. İlk öykülerini eliyle yazıp gazeteye verir. Daha sonra Demokrat İzmir Gazetesi'nde imzası görülür. Sonra İstanbul Gazeteleri: Milliyet, Akşam…

Gülmece alanında Akbaba Dergisi vardır. Yusuf Ziya Ortaç'ın sahip olduğu bu dergide bir kitap oluşturacak kadar öyküsü çıkar.

İlk kitabı saydığı "Gecekondu"yu eline aldığında sevinçten elleri titrer. Remzi Kitabevi'nden çıkmıştır. Yıl 1970.

9- Dünyaya yeniden gelse, yine öğretmen olmak ister… çocuklara karşı tutku derecesinde bir sevgisi vardır. Yazmak, diğer tutkusudur. Çocukları güldürmek ve düşündürmek ister. "Uçan Eşek" böyle yazılır. Fakat ilk baskıda kitabın adı "Murat'ın Tatili"dir.

*   *   *

İzgü'yü çocuklarla, gençlerle söyleşirken görmek gerekiyor. O coşkulu ve çocuksu yapısı, karşısındakileri sıcacık bir enerji ile sarıveriyor. Çocuklar arasında otururken yakaladığımız gülen bir fotoğrafı var. Oradaki içtenliği kaç kişide görebiliriz?

Bu büyük yazarı konuk etme onurunu birlikte yaşadık. İzgü'ye nice sağlıklı yıllar dilerken, yeni eserlerini beklediğimizi belirtmek isterim.

Çocuklardan ve gençlerden de izlenimlerini anlatan yazılar bekliyoruz. Korkmayın! Yazın! Sizler Muzaffer İzgü'yü tanıdınız. Ondan yazarlık dersi aldınız.

Bu çalışmalarda desteklerini esirgemeyen Yeni Taşova Gazetesi'ne de sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Okuyan Amasya çalışmasına küçük bir katkı sunduğumuzu düşünüyorum.

Hoş ve esen kalınız.

Yorum Ekle

Ramazan Turgut